

Kedves Testvérek!

A május 22-i, pénteki férfi-imaórán hangzott el Ecker András testvér igei bevezetője. Úgy láttam, hasznos lesz, ha a közös imaóra kapcsán közreadjuk.

Szeretettel:
Apostol Imre

Kedves Testvérek!

Csel 20,28: Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, amelyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten anyaszentegyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett.

Pál apostol magához hívatta az efézusi gyülekezet véneit, elöljáróit, és szívükre helyezett néhány fontos dolgot. Tudjuk, hogy a vén, elöljáró megnevezés nem rangot jelentett, akkor és ma sem, hanem szolgálatot.

Pál számolt azzal, hogy az Úr hazahívja, és ezért figyelmeztette, bátorította a testvéreket, gyülekezeteket. Tudta, hogy nehéz és gonosz idők jönnek. Eléjük tárta, hogy az egyedüli védelem az Úr és az Ő igéje. Csel 20,32: *És most atyámfiainak ajánlak titeket Istennek és az Ő kegyelmessége igéjének...*

Most is nehéz idők előtt állunk, az ige beszél erről. Számunkra is a támaszt, védelmet Isten és az Ő beszéde jelenti.

Figyeljük meg az igét: Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra. Először magunknak kell szoros kapcsolatban, élő közösségben lenni az Úrral, és csak így tudunk szolgálni mások felé.

Nagyon fontos, hogy milyen a ragaszkodásunk, bizalmunk az Úr felé, és ez minden hívő ember számára létfontosságú. Bennünket is érnek hatások, kísértések, mi is időnként elcsüggedünk, megfáradunk.

Ezért is olvashatjuk az igében, Luk 21,34: *De vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezdjék a ti szívetek dobzódásnak, részegségnek és az élet gondjainak miatta és váratlanul reátok ne jöjjön az a nap.*

Meg tud nehezedni a szívünk a mindennapi terhek, nehézségek alatt. Az élet terhei, a sok bizonytalanság, betegség, vagy akár a mostani járvány miatt is. Engem is megterheltek mostanában a munkahelyi nehézségek, állapotok. De az Úr megerősített az igéjével, és azzal, amit Chambers írt, amit a végén el is olvasok.

Maradjunk meg Isten szeretetében, kegyelmében. Merítsünk erőt az Ő igéjéből, csak így tudunk gondot viselni egymásra, akár a családban, vagy a testvérek között.

Pál apostol nagyon szép életpéldát mutatott. Csel 14,21-22: *És miután hirdették az evangéliumot annak a városnak, és sokakat tanítvánnyá tettek, megtérének Lisztrába, Ikóniumba és Antiókhiaiba. Erősítve a tanítványok lelkét, intvén, hogy maradjanak meg a hitben, és hogy sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk.*

Hirdette az evangéliumot és közben Lisztrában megkövezték. Ennek ellenére mégis

visszatért, és buzdította, bátorította a testvéreket, hogy maradjanak meg a hitben.

Testvérek! Nehéz idők előtt állunk, de akkor és most is az egyedüli védelmünk Isten. Nincs más, de Ő elég. Elég nekünk az Ő kegyelme.

Vigyázzunk magunkra, a Vele való közösségünkre, így tudjuk egymást bátorítani, inteni. Nyilván nem vagyunk apostolok, mint Pál, de a magunk helyén, ahol élünk, töltjük be a feladatunkat, szolgálatunkat.

Befejezésül elolvasom Chambers egyik napi áhítatát, ami számomra is bátorító volt.

Róm 8,35: *„Kicsoda szakíthat el minket a Krisztus szeretetétől?”*

Isten nem mentesít senkit a nehézségektől, azt mondja: *„Vele vagyok háborúban”* (Zsolt 91,15) Nem számít, milyen személyes nehézségek borzalmi támadnak az ember életére, azok közül egy sem tudja kiszakítani Istennel való kapcsolatából. *„Mindezekben felettébb diadalmaskodunk”* (Róm 8,37)

Pál nem képzelődésekről beszél itt, hanem a kétségbeejtő valóságról, és azt mondja, hogy felettébb győztesek vagyunk a bajok között. Igaz ugyan, hogy nem a mi ügyességünk, éleslátásunk vagy bátorságunk által, hanem kizárólag azért, mert semmiféle nyomorúság nem befolyásolhatja Istennel való kapcsolatunkat Jézus Krisztusban. Igazságosan vagy igazságtalanul de ott vagyunk abban a helyzetben, amiben vagyunk. Sajnáltni való az olyan keresztyén, akinek a körülményeiben nincs semmi olyan, amit nem kíván.

„Nyomorúság...”? A nyomorúság sohasem kívánatos. De akármilyen elkésérítő, kimerítő vagy fárasztó: nem szakíthat el minket Isten szeretetétől. Soha semmi nyomorúság, sem aggodalom el ne fordítson attól a tényről, hogy Isten szeret téged.

„Félelem...”? Megőrizhet Isten szeretete akkor is, amikor minden látszat azt mutatja, hogy az Ő szeretete hazugság és nincs is igazság.

„Éhség...”? Tudunk-e nemcsak hinni Isten szeretetében, hanem felettébb diadalmaskodni még akkor is, ha éhezünk?

Vagy csaló Jézus Krisztus és Pál be van csapva, vagy valami rendkívüli dolog történik azzal az emberrel, aki megmarad Isten szeretetében akkor is, ha a jelek Isten hűsége ellen szólnak. Az emberi okoskodásnak itt el kell hallgatnia. Csak egyetlen egy számít itt: Isten szeretete Jézus Krisztusban.

„Feltámadok a romokból” – mindig, újra.

Ámen